

ת"ד 11978-07-24 (עכו) - מדינת ישראל נ' סאהר גאנם

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 11978-07-24 מדינת ישראל נ' גאנם
תיק חיצוני: 290397/2024

לפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

מאשימה
נגד מדינת ישראל

נאשם סאהר גאנם

החלטה

- לפני בקשה לסיווג עונש הפסילה, לאחר מתן גזר הדין, כך שלא תחול על רכב ביטחון במסגרת עבודת המבקש.
- המבקש הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62 (2) לפקודת התעבורה, חוסר שליטה ברכב בניגוד לתקנה 26 (4) לתקנות התעבורה, סטייה מנתיב נסיעה תוך סיכון התנועה בניגוד לתקנה 40 (א) לתקנות התעבורה, התנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה וחבלה של ממש בניגוד לסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה.
- ביום 17.7.25, נגזר עונשו של המבקש, בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים והוטלה עליו פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים, לצד פסילה על תנאי 2 חודשים למשך שנתיים וקנס בסך 1,000 ₪.
- ביום 9.9.25, הגיש המבקש בקשתו דן, בגדרה טען כי עובד כסיר מאבטח של מוסדות חינוך באזור יהודה ושומרון ובקעת הירדן ולמעשה, תפקידו בהצלת חיים ושמירה על החיים. המבקש צירף העתק מתעודות הכשרה, מרישיון הרכב ותמונת הרכב. המבקש טען כי הנו מסור לתפקידו כסיר ביטחון ומסכן את חייו כל יום מחדש כדי לשמור על חייהם של התלמידים ואחרים במרחב, ובהתאם צירף העתק מכתבי ההערכה ותעודות הוקרה שקיבל במסגרת עבודתו. לטענתו מתן ההיתר לנהיגה ברכב הבטחון, יוכל לסייע בשמירה על ביטחונם של התלמידים שנמצא ברף העליון ועל ביטחון הציבור ככלל. עוד טען המבקש כי עברו התעבורתי נקי ותיק זה הנו בגדר מעידה חד פעמית ולא נראה שיעבור עבירה כלשהי בעתיד. על כן מבקש להתיר לו לנהוג ברכב ביטחון או בכל

רכב השייך לצוות 5.

5. המשיבה לא הגישה תגובתה בניגוד להחלטת מיום 9.9.25.

דין והכרעה:

6. לפי סעיף 36 א לפקודת התעבורה, רשאי בית המשפט בנסיבות מיוחדות שיפרש בפסק הדין, להורות כי הפסילה לא תחול לגבי נהיגת רכב מסוים או לגבי סוג מסוים של רכב. סיווג פסילה יעשה רק במקרים חריגים, הכל תלוי בנסיבות המקרה ונסיבותיו הספציפיות של הנאשם ובאופן שישמור על אפקטיביות הפסילה ולא ירוקן אותה מתוכן, וכן באופן שישמור על ביטחונם של המשתמשים בדרך (עפ"ת (מחוזי חי') 7659-03-11 **ענאן ח'נג'ר נ' מדינת ישראל** (נבו 12.5.2011) (להלן "עניין ח'נג'ר")).

7. בעניין זה, בבש"פ 8161/06 **אליעזר גבריאלי נ' מדינת ישראל** (נבו 7.11.2006) נדחתה בקשת הנהג לסווג הפסילה. כב' השופט חשין קבע כי:

"שקלתי את בקשתו החלופית של העורר, לסווג את הפסילה באופן שתחול אך ורק על רכב משא ולאפשר לו לנהוג ברכב פרטי, אך לא ראיתי אפשרות להיעתר לה. אמנם, במקרים המתאימים, רשאי בית-המשפט לקבוע כי הפסילה תחול על נהיגת רכב מסוים, כגון רכב כבד או ציבורי, אם למשל הנהג אינו עומד בנורמות המחייבות נהג רכב מיוחד כזה, אך לא תחול על נהיגת רכב פרטי שהנהג הנכשל יורשה לנהוג בו (ראו ע"פ 77/84 מדינת ישראל נ' שקולניק, פ"ד לט(2) 505, מפי השופט לוי). ואולם, במקרה שלפנינו התרשלותו של העורר נבעה מכך שעל אף שהיה מודע למגבלות רכב המשא בו נהג (יצירת "שטח מת"), לא נקט באמצעי הזהירות הנדרשים, ובכך כשל. שעה שמדובר ברשלנות שהיא תולדה של חוסר הזהירות של הנהג ושל אי-צפיית הנולד, הרי שאין נפקא מינה מהו סוג הרכב עליו ינהג."

8. גם בע"פ 1688/07 **מדינת ישראל נ' סמי אלעוברה** (נבו 16.7.2007), מקרה של תאונה קטלנית, נדחתה בקשת הנהג לסווג הפסילה. נקבע מפי כבוד השופט י' אלון:

"בתי המשפט מחויבים ומצווים להתריע ולהרתיע באמירה ברורה מפני החומרה והסכנה המופלגת הכרוכה בנהיגה, תוך התרשלות רבתי וממחיר הדמים הנורא הנגבה אגב כך. עברייני הדרכים באים ברגיל מרקע "נורמטיבי" ושיקולי השיקום נדחים דרך כלל בעניינם מפני אינטרס הציבור וההגנה על חייו וגופו בעת שנוסע הוא לתומו בדרכים או חוצה אותם רגלית. מידת העונש שנקבעה בגזר הדין קמא נמצאה בענייננו מחטיאה שיקול מרכזי זה שבקביעת עונשם של מורשעים בעבירות אלה על תוצאותיהם הנוראיות. הדברים אמורים בעניין דנן הן לעניין תקופת המאסר בפועל שנגזרה על המערער והן לעניין פסילתו מנהיגה תוך סיווג הפסילה לרכב ציבורי בלבד. לא מצאנו טעם ראוי לסיווג זה של הפסילה, שכן מסוכנותו של המערער בדרכים נודעת מעצם דרך נהיגתו, ויהיה הרכב שינהג בו אשר יהיה."

9. כמו כן גם בעניין ח'נג'ר הנ"ל, נקבע בהרכב של שלושה שופטים (ש. ברלינר, סגן הנשיאה (אב"ד),

י. גריל, סגן הנשיאה, ר. פוקס) כי עניינו של המערער אינו נכנס לגדר המקרים החריגים בהם ניתן לסווג את פסילת רשיון הנהיגה. נפסק כדלקמן:

"להבדיל ממלגזה, נראה לנו כי סיווג הפסילה לעניין טרקטור בעייתי הרבה יותר. הפעלת מלגזה יוצרת סיכון תחבורתי קטן מהרבה מזה של נסיעה בטרקטור שכן אין היא משמשת לנסיעה בכביש אלא לעבודות שינוע בתחומי מפעלים ומגרשים מתוחמים והיא רשאית לנוע בכביש רק על פי הרשאה מיוחדת, מוגבלת בזמן ובמקום. הטרקטור, לעומת זאת, מהווה כלי רכב הרשאי לנוע בכביש, אם לצורך נסיעה והובלה ואם כדי להגיע למקומות עבודה, הן עבודה חקלאית והן אחרת. כמו כן, לא השתכנענו כי במקרה דנן לא יוכל המערער להתפרנס, בתקופת הפסילה, מעבודות שונות שאינן כרוכות בנהיגה ברכב. בעבר כבר עבד כמאבטח וכן בליווי של נכים. בריאותו תקינה ואין הוא סובל ממגבלה פיזית מיוחדת."

10. מעיון במסמכים שצורפו לבקשה, עולה כי המבקש בתפקידו מוכשר כמאבטח וכי סיווג הפסילה המבוקש הינו לרכב פרטי. במקרה שלפני לא מצאתי כי מקרה זה נופל בגדר אותם "מקרים חריגים". כנזכר לעיל, סיווג הפסילה לרכב פרטי ירוקן במקרה זה את הפסילה מתוקפה.

11. כמו כן, לא השתכנעתי כי במקרה דנן לא יוכל המבקש להתפרנס, בתקופת הפסילה, מעבודתו כמאבטח שאינה כרוכה בנהיגה ברכב או בכלל מעבודות שונות שאינן כרוכות בנהיגה ברכב. בריאותו של המבקש תקינה, אינו סובל ממגבלה פיזית מיוחדת ולא נטען אחרת.

12. איני מתעלמת מעברו הנקי של המבקש הנוהג משנת 1993 ועם זאת, הפסילה שהוטלה על המבקש הינה מינימאלית בהתחשב בביצוע העבירות בהן הורשע ובנסיבות תיק זה לא מצאתי מקום להקל בפסילה עקב עבודתו. המבקש הורחק מהכביש למספר חודשים בלבד וזאת בגין דרך נהיגתו. יוזכר בעניין זה כי **"כמעט כל עונש פסילה ישליך על עבודתו של הנהג ומכל אזרח מצופה להיות נורמטיבי ולכבד את החוק; מכאן לא מדובר בנסיבות חריגות ויוצאות דופן כדרישת הפסיקה (עפ"ת 786-08-18 נסאר נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (29.10.2018))"** (עפ"ת (מחוזי חי') 7669-12-20 נדב נעים נ' מדינת ישראל (נבו 14.12.2020)).

13. מכל האמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ח' תשרי תשפ"ו, 30 ספטמבר 2025,
בהעדר הצדדים.